

J.nr. 13-6423597
Den 14. januar 2014

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 120 af 6. december 2013 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen(V).

Jonas Dahl

/

Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre nærmere for de to domme, der omtales i (folketingsår 2012/13) SAU, alm. del, bilag 245, herunder hvilken betydning det har, at forordningen, som regeringen henviser til, ikke omtales i dommene?

Svar

Jeg har modtaget følgende svarbidrag fra Social-, Børne- og Integrationsministeriet, som jeg kan henholde mig til:

”EU-Domstolens afgørelser i sagerne C-257/10, Bergström, og C-619/11, Chassart, omhandler bl.a. sammenlægningsprincippet i forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

I begge sager blev det fastslået, at sammenlægningsprincippet finder anvendelse, uanset at der ikke er tilbagelagt forsikrings- eller beskæftigelsesperioder i den medlemsstat, hvori der ansøges om ydelsen. Med hensyn til familieydelse har EU-Domstolen således fastslået, at anvendelsen af sammenlægningsprincippet ikke forudsætter, at der er tilbagelagt perioder i den medlemsstat, der skal foretage sammenlægningen.

Forordning 1408/71 er blevet ophævet og erstattet af forordning 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger, da den sidstnævnte forordning finder anvendelse på forhold, der ligger efter den 1. maj 2010. Forordning 883/04 har ligesom forordning 1408/71 til formål at koordinere medlemsstaternes lovgivning om social sikring for personer, der benytter sig af retten til fri bevægelighed. EU-Domstolens argumenter og resultat i de to sager bidrager derfor til forståelsen af sammenlægningsprincippet også i den nugældende forordning 883/2004.”